

Tabelą tą nie są objęci pracownicy finansowo-księgowi.

§ 3. Dla pracowników finansowo-księgowych ustanawia się uposażenie według poniższej tabeli:

Kategoria uposażenia	miesięcznie złotych
I	830
Ia	740
II	680
III	610
IV	550
V	490
Va	440
VI	400
VII	360
VIII	320

§ 4. Pracownikom zatrudnionym na obszarze miast: Elbląga, Gdańska, Gdyni, Sopotu, Szczecina oraz powiatów: elbląskiego, gdańskiego, morskiego, szczecińskiego i wolińskiego przysługuje dodatek lokalny w następującej wysokości:

w kategorii uposażenia	kwota dodatku
1 lub I	63,— zł miesięcznie
2 „ Ia	56,70 „ „
3 „ II	50,40 „ „
4 „ III	47,25 „ „
5 „ IV	44,10 „ „
6 „ V	40,95 „ „
7 „ Va	37,80 „ „
8 „ VI	34,65 „ „
9 „ VII	31,50 „ „
10 „ VIII	28,35 „ „
11	25,20 „ „
12	22,05 „ „

§ 5. Ustanawia się 4 stawki dodatku funkcyjnego w następującej wysokości:

1 stawka	189,— zł
2 „	126,— „
3 „	94,50 „
4 „	63,— „

§ 6. Kierownictwu zakładów naprawczych parowozów i wagonów zatrudniających ponad 3.000 pracowników Minister Komunikacji może przyznać wyższe stawki dodatku funkcyjnego, niż wymienione w § 5, nie przekraczające 378 zł.

§ 7. Tabelę zaszeregowania i zasady premiowania ustali Minister Komunikacji w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 8. W czasie otrzymywania wynagrodzenia według zasad, określonych w niniejszym rozporządzeniu, pracownicy nie mają prawa do uposażenia służbowego określonego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 55, poz. 309, z 1946 r. Nr 51, poz. 288 i Nr 52, poz. 295 oraz z 1949 r. Nr 14, poz. 89).

§ 9. Na czas otrzymywania wynagrodzenia według zasad niniejszego rozporządzenia zawieszają się stosowanie §§ 9 i 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o służbie w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 52, poz. 299, z 1949 r. Nr 61, poz. 476 i z 1950 r. Nr 32, poz. 296).

§ 10. Pracownicy zachowują prawo do świadczeń przysługujących pracownikom publiczno-prawnym przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“.

§ 11. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Komunikacji w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 marca 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

102

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 lutego 1951 r.

w sprawie uposażenia sędziów, asesorów i aplikantów sądowych.

Na podstawie art. 5, 6, 7 ust. 1 i 2 i art. 8 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kwoty uposażenia zasadniczego przewidzianego w art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) określa się dla sędziów podlegających przepisom prawa o ustroju sądów powszechnych i sędziów sądów ubezpieczeń społecznych, jak następuje:

Grupa uposażenia	miesięcznie złotych
I	1.323,—
II	1.071,—
III	913,50
IV	787,50

§ 2. Uposażenie zasadnicze według kwot określonych w § 1 otrzymują:

- 1) w grupie I — Prezesi Sądu Najwyższego i Prezes Trybunału Ubezpieczeń Społecznych,
- 2) w grupie I lub II — sędziowie Sądu Najwyższego, wiceprezesa i sędziowie Trybunału Ubezpieczeń Społecznych, prezesi i wiceprezesi sądów wojewódzkich oraz prezesi okręgowych sądów ubezpieczeń społecznych,
- 3) w grupie II lub III — sędziowie sądów wojewódzkich, wiceprezesi i sędziowie okręgowych sądów ubezpieczeń społecznych, prezesi i wiceprezesi sądów powiatowych,
- 4) w grupie III lub IV — sędziowie sądów powiatowych.

§ 3. 1. Grupę uposażenia sędziom w sądownictwie powszechnym przyznaje Minister Sprawiedliwości.

2. W wyjątkowych przypadkach Minister Sprawiedliwości może za zgodą Prezesa Rady Ministrów przyznać sędziemu w sądownictwie powszechnym grupę uposażenia bezpośrednio wyższą niż przewidziana w § 2.

3. Grupę uposażenia sędziom sądów ubezpieczeń społecznych przyznaje Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 4. Sędziom pełniącym służbę na obszarze m. st. Warszawy przyznaje się dodatek lokalny w następującej wysokości:

Grupa uposażenia	miesięcznie złotych
I	30,—
II	26,80
III	23,70
IV	20,50

§ 5. Sędziom pełniącym służbę na obszarze miast: Elbląga, Gdańska, Gdyni, Sopotu i Szczecina oraz powiatów: elbląskiego, gdańskiego, morskiego, szczecińskiego i wolińskiego przyznaje się dodatek lokalny w następującej wysokości:

Grupa uposażenia	miesięcznie złotych
I	80,40
II	63,—
III	53,60
IV	44,10

§ 6. Ustanawia się 7 stawek dodatku funkcyjnego dla sędziów w następującej wysokości:

1 stawka	zł 630,—	miesięcznie
2 „	„ 472,50	„
3 „	„ 378,—	„
4 „	„ 315,—	„
5 „	„ 220,50	„
6 „	„ 189,—	„
7 „	„ 157,50	„

§ 7. Dodatek funkcyjny przysługuje zajmującym niżej wymienione stanowiska kierownicze według następujących stawek:

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego	1 stawka
Prezes Sądu Najwyższego, Prezes Trybunału Ubezpieczeń Społecznych i prezes sądu wojewódzkiego	2 „

Wiceprezes Trybunału Ubezpieczeń Społecznych . . . . . 3 stawka

Prezes okręgowego sądu ubezpieczeń społecznych, wiceprezes sądu wojewódzkiego oraz prezes sądu powiatowego liczącego ponad 15 sędziów . . . . . 4 „

Przewodniczący wydziału sądu wojewódzkiego, wiceprezes okręgowego sądu ubezpieczeń społecznych, przewodniczący wydziału w okręgowym sądzie ubezpieczeń społecznych, sędzia Sądu Najwyższego pełniący służbę w Sądzie Najwyższym i w ośrodkach sesji wyjazdowych Sądu Najwyższego, prezes sądu powiatowego liczącego ponad 5 sędziów oraz wiceprezes sądu powiatowego liczącego ponad 15 sędziów . . . . . 5 „

Wiceprezes sądu powiatowego liczącego ponad 5 sędziów oraz prezes sądu powiatowego liczącego do 5 sędziów . . . . . 6 „

Wiceprezes sądu powiatowego liczącego do 5 sędziów, przewodniczący wydziału sądu powiatowego . . . . . 7 „

§ 8. Asesorzy sądowi otrzymują uposażenie zasadnicze grupy VI, aplikanci sądowi — grupy VIII pracowników państwowych, podlegających ustawie o państwowej służbie cywilnej oraz — o ile przysługuje — dodatek lokalny w wysokości przyznanej tym grupom.

§ 9. Asesorzy sądowi otrzymują dodatek służbowy w wysokości 126 zł miesięcznie, a aplikanci sądowi — w wysokości 63 zł miesięcznie.

§ 10. Uchyła się rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie uposażenia sędziów i prokuratorów, podlegających przepisom prawa o ustroju sądów powszechnych, sędziów ubezpieczeń społecznych oraz asesorów i aplikantów sądowych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 83).

§ 11. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezowski Rady Ministrów oraz Ministrom Sprawiedliwości i Finansów.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

103

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 2 marca 1951 r.

w sprawie zniesienia miasta Prusice w powiecie milickim, województwie wrocławskim.

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o dokonywaniu zmian podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. W powiecie milickim, województwie wrocławskim znosi się miasto Prusice i z jego obszaru

tworzy się gromadę Prusice, którą włącza się do gminy Prusice w tymże powiecie i województwie.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz